

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.563 van 14 februari 2002
in de zaak A. 113.459/VII-25.175.**

In zake : de c.v. KAMELEON,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. DELOFFER,
kantoor houdende te ALKEN,
Hoogdorpstraat 6

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Philipslaan 20.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de c.v. KAMELEON op 28 november 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 28 september 2001 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep dat de verzoekende partij had aangetekend tegen het besluit van 29 maart 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende weigering van de vergunning voor de exploitatie van een groothandel in dieren, gelegen aan de Ambachtslaan 7 te Diepenbeek, ongegrond wordt verklaard en het beroepen weigeringsbesluit wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DELOFFER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.2. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij aanvoert :

“Op 07.05.2001 werd ten verzoeken van de gemeente Diepenbeek een dagvaarding lastens verzoekster uitgebracht ten einde te verschijnen voor de kortgedingrechter te Hasselt.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Hasselt, zetelend als in kort geding heeft de vordering van de gemeente Diepenbeek op basis van de wet van 12.01.1993 ingewilligd en heeft verzoekster een verbod opgelegd om de handel in dieren, diervoeding en aanverwante materialen gevestigd te Diepenbeek, Ambachtslaan 7 nog verder te exploiteren en gebod verzoekster om alle dieren, diervoeding en aanverwante materialen in voormeld pand te verwijderen binnen een termijn van acht maanden vanaf de datum van betekening van het vonnis.

De betekening had plaats op 02.08.2001.

Bijgevolg dient verzoekster hetzij binnen acht maanden vanaf 02.08.2001 zijn zaak op te ruimen, hetzij binnen de acht maanden een vergunning te bekomen.

Het uitblijven van een beslissing van de Raad van State op zeer korte tijd heeft als gevolg dat door de opgelegde dwangsommen het voortbestaan van de vennootschap inclusief de kleinhandel in gevaar komt.

De opgelegde dwangsom van 50.000 bfr. per dag maken dat deze sommen eveneens kunnen verhaald worden op de kleinhandel gelegen te Kuringen en dat onrechtstreeks de vennootschap ten dode opgeschreven is.

Dit element is nieuw en werd nog niet voorgelegd aan de Raad bij de beoordeling van een verzoek tot schorsing.

Het feit dat verzoekster niet tijdig en dit is voor haar zeer concreet binnen de acht maanden na betekening van het vonnis zijnde 02.08.2001 een beslissing van de Raad van State kan bekomen, betekent voor de vennootschap dat vanaf die datum een dwangsom van 50.000 Bfr. per dag begint te tellen.

Dat bijgevolg een niet te herstellen nadeel ook met betrekking tot de uitbating van de kleinhandel welke wel vergund is, tot stand komt”;

1.3. Overwegende dat aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan om de volgende redenen :

1.3.1. De verzoekende partij bezit een kleinhandel in exotische dieren aan de Kuringersteenweg in Hasselt. Ingevolge de nood aan bijkomende opslagcapaciteit baat zij sedert enkele jaren haar groothandelsactiviteiten uit aan de Ambachtslaan in Diepenbeek, evenwel zonder daarvoor over de vereiste vergunningen te beschikken.

Verschillende milieuvergunningsaanvragen tot regularisatie van de inrichting resulteerden keer op keer in weigeringsbeslissingen van de bevoegde overheden.

1.3.2. Op 8 november 2000 wordt een nieuwe aanvraag ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, met als voorwerp :

- “- het lozen van maximum 0,5 m³/u - 2,3 m³/dag - 480 m³/jaar bedrijfsafvalwater in de openbare riolering;
- het lozen van maximum 0,5 m³/u - 1,5 m³/dag - 180m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering;
- het houden van maximum 2.000 hagedissen, 2.000 schildpadden en 1.500 slangen;
- het houden van 100 renmuizen, 200 cavia's en 200 hamsters (goudhamster, chinese dwerghamster);
- 2 frigo's en 2 diepvriezers met elk een vermogen van 5 kW”.

De weigering in beroep van deze aanvraag is het voorwerp van de voorliggende vordering.

1.3.3. De verzoekende partij betwist niet dat de vergunningsaanvraag die heeft geleid tot het bestreden besluit betrekking heeft op een inrichting waarvan de exploitatie werd aangevat zonder voorafgaande milieuvergunning, en evenmin dat diezelfde inrichting het voorwerp heeft uitgemaakt van verschillende weigeringsbeslissingen, aanmaningen en dwangmaatregelen, zo ook de -door de verzoekende partij niet aangevochten- beschikking van 19 juli 2001 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, zetelend in kort geding, waarbij, op straffe van een dwangsom van 50.000 B. Fr. per dag vertraging, aan de verzoekende partij het verbod wordt opgelegd om de niet-vergunde handel in dieren,

dierenvoeding en aanverwante materialen, gevestigd te Diepenbeek, nog verder te exploiteren en zij wordt geboden om alle dieren, diervoeding en aanverwante materialen binnen een termijn van 8 maanden uit het bedrijfspan te verwijderen.

1.3.4. Met de verwerende partij kan worden aangenomen dat de nadelen die de verzoekende partij aanhaalt te wijten zijn aan het onwettig handelen van de verzoekende partij en derhalve niet in aanmerking kunnen worden genomen om een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te ondersteunen;

1.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien februari tweeduizend en twee, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.